

til at tage Stilling til. Naar man har søgt om at faa Arboe Rasmussen til Præst, har man gjort det under den Forudsætning, at han, som alle andre Præster i Folkekirken, kom til at staa under det sædvanlige kirkelige Tilsyn; nu derimod vil Forholdet være det, at Menigheden faar en Særstilling og Præsten faar en Særstilling, idet det bliver Ministeren, som bliver Tilsynsmanden. — Vi har foreslaaet, at Stemmeret paa dette Menighedsmøde skulde kun de Personer have, som er optagne paa den sidst affattede Liste over Valg til Menighedsraadet, men, som der er gjort opmærksom paa i Betænkningen, kunde man derimod rejse den Indvending, at disse Valg er 4 Aar gamle, og at det ikke var noget stort Antal af Sognemenighedens stemmeberettigede Medlemmer, der deltog i Valget. Der kunde altsaa være Grund til at faa et Udtryk for Sognemenighederne, som ligger Nutiden noget nærmere, og vi har derfor udtalt, at hvis der fra anden Side skulde fremsættes Ønske derom, og det skulde kunne bidrage noget til, at man kom til Forstaaelse om Sagen, skal vi ikke være uvillige til at betragte som Menighedsmøde de Personer, som i denne Maa- ned i Henhold til Loven melder sig til Valglisten til Menighedsraadet. — I § 2 har vi foreslaaet, at hvis der ansættes en Præst under de i § 1 nævnte Vilkaar, skal Sognets Skolekommission have Ret til selv at vælge sin Formand. Vi er dermed gaaet ud fra, at selv om man dernede bestemmer sig til at ville have Arboe Rasmussen under de Forhold, som nu foreligger, er det ikke aldeles givet, at Skolekommissionen kan ønske at have ham til Formand, idet man kunde tænke sig, at Formanden kan udøve nogen Indflydelse i Retning af den Maade, hvorpaa Skolevæsenet ledes, og at man maaske vil være mindre tilfreds med at faa det ledet i den Retning, som Arboe Rasmussen repræsenterer i Kirken. For saa vidt man derimod vælger Præsten til Formand, er det urimeligt, at Tilsynet med Skolen ogsaa gaar fra Biskoppen over til Kirkeministerens.

Der er gjort den Indvending af det ærede første Mindretal mod den Stilling, vi har indtaget, at allerede Vedtagelsen af et Forslag som dette vilde foregribe senere Forhandlinger om Ordningen af de kirkelige Forhold i Almindelighed. Den Opfattelse maa jeg for mit Vedkommende protestere imod. Naar man indskrænker denne Lov til at gælde dette enkelte Til-

fælde og udtrykkelig gør dette i Modsætning til den højtærede Ministers Forslag, hvorefter det skulde være en almindelig Ordning, har man Ret til at tage sit Forbehold overfor, hvad der senere maatte fremkomme, og hævde, at man staar fuldstændig frit overfor de Forslag, som til sin Tid vil komme til at foreligge.

Vi har valgt dette Forslag for at vise en Imødekommen mod den højtærede Minister, for at hjælpe ham ud over de Vanskeligheder, han er kommet i derved, at Biskoppen paa Grund af den paagældende Præsts religiøse Særmeninger ikke har villet meddele Kollats. Jeg har i Blade set noget om, at den højtærede Minister mener at kunne hjælpe sig paa anden Maade end ved Lov, og det skal jeg ikke udtale mig nærmere om; jeg tror nu, at ogsaa den Maade, der der er talt om, kan medføre sine Vanskeligheder. Men baade den ene og den anden Art af Vanskeligheder kunde den ærede Minister komme ud af, dersom han tog imod det Forslag, vi her stiller, saa er der ikke i Øjeblikket noget, der er i Vejen. Hvad der kan komme i Fremtiden, er det ikke værd at opholde sig ved i Øjeblikket. Hver Dag kan have nok i sin Plage, og overfor den tænkte Mulighed, at der kommer flere Tilfælde af samme Art, kan man anvende det gamle Ord: Man skal ikke tage Hatten af, før man ser Herren.

Jeg anbefaler hermed vort Forslag til det høje Tings Velvillie og til velvillig Modtagelse af den højtærede Minister.

Jørgen Hald: Folkekirken rummer alle i vort Folk, der selv ønsker at være der, og som man ikke kan frakende deres Ret dertil. Derfor skønner jeg ikke, hvorledes Rigsdagen kan paabyde omhandlede Menighed og Præst en Særstilling ved en Undtagelseslov. Jeg mener, at de maa være ligestillede med andre Menigheder under lignende Forhold. Men uagtet det foreliggende Ændringsforslag indeholder Bestemmelser om en saadan Særstilling, vil jeg dog her ved anden Behandling stemme for det. Jeg gør det alene af den Grund, at man mulig ved fælles Forhandling mellem Rigsdagens to Ting kan opnaa et brugbart Resultat, hvorved Kirkestrid for Tiden kan undgaas. — Det i Betænkningen nævnte Ændringsforslag af et Medlem af Venstre kunde jeg have tiltraadt, om det var blevet fastholdt. Jeg forbeholder mig i øvrigt min Stilling ved den endelige Afstemning om Lovforslaget, men